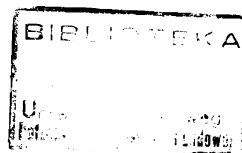

28 listopada 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

GOMP 5/14

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 2488.

Kl. 42 e 23.

Siemens & Halske, Aktiengesellschaft
(Siemensstadt, Niemcy).

Rurka Venturi'ego do gazomierzy, wodomierzy i t. p. przyrządów mierniczych.

Zgłoszono 15 czerwca 1921 r.

Udzielono 13 lipca 1925 r.

Pierwszeństwo: 16 czerwca 1920 r. dla zastrz. 1, 2; 12 lutego 1921 r. dla zastrz. 3 - 8 (Niemcy).

Wynalazek dotyczy urządzeń przy rurkach Venturi'ego do gazomierzy, wodomiarów i innych przyrządów mierniczych, których celem jest usunięcie możliwości uszkodzeń rurek Venturi'ego. Równocześnie umożliwiają one wygodne oględziny miejsca przepustowego lub jego czyszczenie, co koniecznem jest zwłaszcza przy gazomierzach.

Dla uniknięcia uszkodzeń rurki Venturi'ego, zdarzających się niekiedy wskutek przesunięcia się rurociągu, urządzono w pobliżu tej rurki dławnicę, co jednak nie usuwało całkowicie możliwości uszkodzeń.

Stosownie do wynalazku, bezpieczeństwo od uszkodzeń zostaje znacznie zwiększone przez to, że elastyczne połączenie, np. dławnica, połączenie zapomocą obroży

lub pochwy znajduje się w samej rurce Venturi'ego, zwykle w jej węższej części poza miejscem przepustowym. Dla równoczesnego osiągnięcia łatwego dostępu do rurki Venturi'ego w najwęższej jej części, do czyszczenia i oględzin, umieszcza się między zwężonym końcem stożkowej części i elastycznym połączeniem przyłączkę z kołnierzem, która może być z łatwością odcinana, przez co wewnątrz rurki Venturi'ego w miejscu przepustowym zostaje odkryte.

Na rysunku przedstawiono rozmaite sposoby wykonania wynalazku, przy czem fig. 1 przedstawia rurkę Venturi'ego ze wstawką rurową w najwęższym miejscu; poza rurką znajduje się dławnica o takiej długości, że wstawka rurowa może być w

nią wsunięta o tyle, by ułatwić dostęp do środka rurki Venturi'ego.

Według fig. 1, w rurociąg L wstawiona jest rurka Venturi'ego, składająca się z dwóch stożkowych części rurowych v_1 , v_2 . W miejscu zwężenia d znajduje się przewód boczny n , zawierający miernik m . Do rury v_1 , przyłączona jest część cylindryczna z , swobodny koniec, której wchodzi do dławnicy b , łączącej się z rurą odpływową v_2 za pośrednictwem kołnierzy.

Dławnica b posiada taką długość, że cylinder rurowy z , po rozłączeniu z częścią v_1 , może być wsunięty w dławnicę tak daleko, że miejsce zwężenia będzie łatwo dostępne do oględzin i czyszczenia.

Przesuw gwintu lub rurociągu, oddziaływający na rurkę Venturi'ego, zostaje pochłonięty przez dławnicę z , b , tak, że niebezpieczeństwo uszkodzenia rury usuwa się prawie całkowicie.

Część dławnicowa b może stanowić jedną całość z rurą odpływową v_2 .

Przy konstrukcji według fig. 2 zamiast dławnicy urządzone jest połączenie obrotowe f , zapewniające przy wydłużeniach przewodu również dostateczną podatność rurki Venturi'ego i mogące być szybko rozebraniem. W tym wypadku po usunięciu obroży i po rozłączeniu kołnierzy c , wyjmuje się cylinder z z rurociągu, by udostępnić wnętrze rury. Przy przedstawionej konstrukcji na każdym wejściowym i wyjściowym końcu rury dopływowej i odpływowej urządzono połączenie obrotowe p ewentualnie q , zwiększające znacznie ruchliwość, względnie podatność rurki Venturi'ego.

Przy konstrukcji według fig. 3 zamiast dławnicy, urządzona jest zwykła pochwa podatna. Przy tej konstrukcji nie zwraca się uwagi na dostęp do rurki Venturi'ego w najwyższym miejscu, natomiast osiąga się jej podatność w prosty sposób.

Również przy konstrukcji, według fig. 4, nie zwraca się uwagi na dostęp do rurki

Venturi'ego. Dławnica znajduje się na końcu rury dopływowej v_1 i odpływowej v_2 , przyczem swobodny koniec rury dopływowej v_1 posiada dwie ścianki celem utworzenia komory g , w którą wchodzi swobodny koniec rury odpływowej. Na tym końcu znajduje się kołnierz k ześrubowany z kołnierzem i , przyczem między temi kołnierzami wstawiony jest pierścień uszczelniający s , przyciskany przy ześrubowaniu obu kołnierzy do zewnętrznej ścianki rury odpływowej v_2 i uszczelniający w ten sposób połączenie rur.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rurka Venturi'ego do gazomierzy, wodomiarów i innych przyrządów mierniczych, znamienna tem, że zaraz za zwężeniem rurki Venturi'ego znajduje się podatne połączenie, w postaci dławnicy (b), umieszczonej między rurą dopływową i odpływową.

2. Rurka Venturi'ego według zastrz. 1, znamienna tem, że dławnica jest takiej długości, że cylinder rurowy (z), znajdujący się przy rurze dopływowej, może być wsunięty do pochwy o tyle, że miejsce zwężenia staje się łatwo dostępnem.

3. Rurka Venturi'ego według zastrz. 1, znamienna tem, że połączenie podatne składa się z obroży (f), łączącej ze sobą obie rury.

4. Rurka Venturi'ego według zastrz. 1 i 3, znamienna tem, że obroża stosuje się w połączeniu z cylindrem rurowym (z), ześrubowanym z rurą dopływową.

5. Rurka Venturi'ego według zastrz. 1, znamienna tem, że połączenie podatne składa się z rękawa (h), umieszczonego na zwężeniu.

6. Rurka Venturi'ego według zastrz. 1, znamienna tem, że obie części dławnicy stanowią całość z każdą z obu stożkowych części rury, z których składa się rurka Venturi'ego.

7. Rurka Venturi'ego według zastrz. 1 i 6, znamienna tem, że swobodny koniec jednej stożkowej rury posiada dwie ścianki, przyczem w powstałą w ten sposób komorę (*t*) wchodzi swobodny koniec drugiej rury.

8. Rurka Venturi'ego według zastrz. 1, 6 i 7, znamienna tem, że obie części dław-

nicy są ześrubowane ze sobą za pośrednictwem kołnierzy (*i*, *k*), między którymi znajduje się pierścień uszczelniający (*s*), przyciskany do zewnętrznej ścianki rury.

Siemens & Halske
Aktiengesellschaft.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy,

Fig. 1

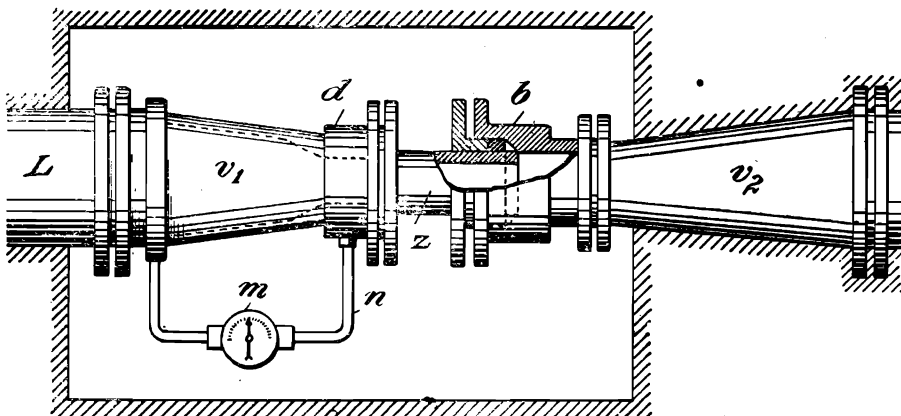

Fig. 2

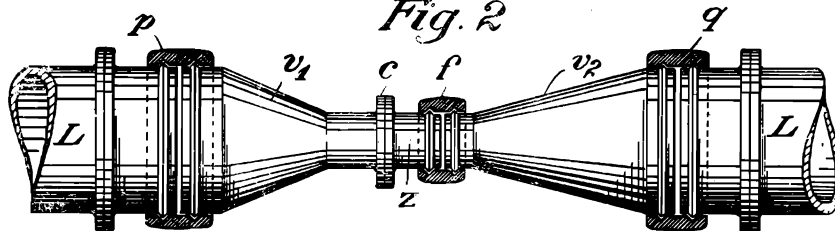

Fig. 3

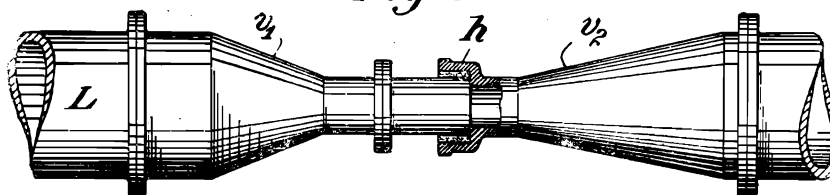

Fig. 4

